

Тож, найважливішим аспектом забезпечення фінансової безпеки підприємства є управління його фінансовими ризиками та подальша розробка стратегії управління ними. Основою стратегічного аналізу є поступове та конкретне визначення внутрішніх і зовнішніх ризиків, які у разі їх реалізації призводять до виникнення загроз стабільному функціонуванню підприємства та його сталому розвитку. Саме тому конкретну практичну цінність у процесі формування фінансової безпеки підприємства становить стратегія управління фінансовими ризиками, яка відповідає таким принципам як: системність побудови, спрямованість на стратегічні цілі підприємства, комплексність схвалюваних управлінських рішень, безперервність процесу, оперативність та динамічність управління, неперервність моніторингу та контролю. Отже, прийняття стратегічних управлінських рішень потребує визначення потенційного рівня фінансової безпеки враховуючи альтернативні варіанти розвитку подій.

Робимо висновок, що стратегічний аналіз фінансової безпеки має велике значення за умов оцінки рівня фінансового ризику та визначення потенційних наслідків реалізації різних варіантів подій для досліджуваного суб'єкта господарювання.

Інформаційні джерела:

1. Худик О. Б. Стратегічний аналіз фінансової безпеки підприємств борошномельно-круп'яної промисловості. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2017. Випуск 15 (ч.2). С.148-151.

2. Доценко І. О. Стратегія управління фінансовими ризиками підприємства в процесі формування його фінансової безпеки. *Modern Economics*. 2020. №20. С. 73-78. URL: <https://modecon.mnau.edu.ua/issue/20-2020/dotsenko.pdf>

УДК 336.7

ДІЯЛЬНІСТЬ БАНКІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Лачков А.С., асп.

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.П. Близнюк**
Державний біотехнологічний університет

Протягом останнього часу ми спостерігаємо суттєві зміни умов діяльності комерційних банків: стає більш жорсткою конкуренція, знижується попит на традиційні банківські послуги, падає їх рентабельність. Війна, яку розв'язала Росія, обрушила якість банківських активів і суттєво збільшила рівень банківських ризиків.

Це негативно вплинуло на спроможність кредитних інститутів протистояти фінансовим труднощам і призвело до підриву стабільності й консолідації світової банківської системи. Все зазначене вище викликало потребу в пошуку нових напрямів розвитку банківської діяльності.

Для утримання конкурентних позицій банки переходять до нових бізнес-стратегій, таких як інвестиційнобанківський тип та пов'язана з ними діяльність з генерування активів. Щонайменше чотири сили підкреслюють перехід цього банку на нетрадиційні види діяльності:

- внутрішня дерегуляція;
- технологічні інновації;
- зміни в корпоративній поведінці;
- та банківські кризи.

Великі клієнти, які ще вчора охоче користувались банківськими кредитами, сьогодні надають перевагу цінним паперам на відкритому ринку. Облігації в обігу зросли майже у всіх секторах економік країн світу і особливо у країнах, що розвиваються, що й дозволило багатьом великим компаніям залучати кошти шляхом емісії цінних паперів, що є значно дешевше, ніж позики у банках.

Така ситуація значно скорочує можливість банків підтримувати свою рентабельність, але і відкриває нові можливості. Треба пам'ятати, що усе своє життя банк тісно пов'язан з ризиками, а значить вдало вміє ними керувати і може запропонувати своїм клієнтам самі ці свої навички та вміння. При цьому, попит на послуги з управління ризиками постійно збільшується. Це означає, що на додаток до своєї традиційної посередницької ролі банки повинні здійснювати ефективне управління ризиками.

Отже, банки у сучасних умовах повинні дедалі більше диверсифікувати свої традиційні банківські операції та надавати комісійні послуги.